

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1905.

Tresć: (№ 204—206.) 204. Obwieszczenie, zawierające ustalenie barwy znaków tożsamości, umieszczalnych na tkaninach w t. zw. uszlachetniającym obrocie wyrobów hafciarskich. — 205. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Agonitz do Klaus. — 206. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury celnej dla przesyłek pocztowych w Czerniowcach.

204.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. grudnia 1905,

zawierające ustalenie barwy znaków tożsamości, umieszczalnych na tkaninach w t. zw. uszlachetniającym obrocie wyrobów hafciarskich.

Stosownie do rozporządzenia z dnia 27. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 56, o postępowaniu celnem w uszlachetniającym obrocie wyrobów hafciarskich, zarządza się, by w czasie od 1. stycznia do końca grudnia 1906 na tkaninach, importowanych w t. zw. uszlachetniającym obrocie wyrobów hafciarskich, umieszczano stempel tożsamości w kolorze niebieskim.

Kosel wtr.

205.

Dokument koncesyjny z dnia 20. grudnia 1905

na kolej lokalną z Agonitz do Klaus.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami spółce kolei Steyrtalbahn w Steyr koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna wąsko-

torowa od stacyi tejże spółki Agonitz do stacyi Klaus c. k. kolei państwowych, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, jakoteż ustawy z dnia 16. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 81, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta spółka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Budowę koncesyjonowanej kolei żelaznej ukończyć należy najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy bezzwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

§ 3.

Do wybudowania koncesyjonowanej kolei nadaje się spółce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo przyznane będzie spółce co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Budowa koncesyonowanej kolei wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych i pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem Ministerstwa kolei żelaznych względnie urzędów, które Ministerstwo do tego na rachunek spółki wydeleguje.

Budowa i dostawy powierzane być mają na podstawie szczegółowego projektu i kosztorysu, ułożonego przy odpowiednim wpływie funkcyjnarjuszów państwowych, z bezpośrednim współudziałem rządu i ile możności według warunków, stosowanych pospolicie przy budowach kolei państwowych.

Wszystkie materyały, potrzebne do budowy, jakoteż tabor kolejowy, szyny i inne części składowe budowy i urządzenia kolei nabywać należy wyłącznie we fabrykach swojskich.

Wyjątku od tych postanowień dozwolić może Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z Ministerstwem handlu tylko w takim razie, gdyby udowodniono, że swojskie fabryki nie zdołają wykonać odnośnych dostaw pod tymi samymi warunkami co do ceny, gatunku i czasu, jakie ofiarują fabryki zagraniczne.

Przy robotach budowlanych zatrudniać należy przede wszystkim swojskie siły robocze.

§ 5.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na czas od dnia dzisiejszego po dzień 17. lutego 1978 łącznie a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasiłą także przed upływem rzeczzonego czasu, gdyby określonych w §ie 2 zobowiązań pod względem rozpoczęcia i ukończenia budowy dalej otwarcia ruchu nie dopełniono z powodu takiego przewinienia spółki, któreby się nie dało usprawiedliwić w myśl §u 11 ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 6.

Kolej lokalną z Agonitz do Klaus uważać należy zresztą za istotną część składową przedsiębiorstwa kolejowego spółki kolei Steyrtalbahn, stanowiącego przedmiot Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. lutego 1888, Dz. u. p. Nr. 30, tudzież Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. września 1890, Dz. u. p. Nr. 188, zaczem postanowienia §§ów 6 do 8 łącznie, dalej 10 do 14

łącznie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. lutego 1888, Dz. u. p. Nr. 30, stosować należy na przyszłość równomiernie do wszystkich linii kolei lokalnych, stanowiących przedmiot Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. lutego 1888, Dz. u. p. Nr. 30, Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. września 1890, Dz. u. p. Nr. 188, tudzież obecnego dokumentu koncesyjnego, a to z następującymi uzupełnieniami i zmianami:

A. Rząd zastrzega sobie prawo objęcia każdej chwili ruchu na koncesyonowanych kolejach i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek spółki.

W przypadku takim spółka zwracać ma rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone, które według okoliczności ryczałtowo oznaczyć należy.

Warunki tego utrzymywania ruchu uornomowane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze ze spółką.

B. Spółka obowiązana jest postarać się o zaopatrzenie swoich funkcyjnarjuszów i ich rodzin na przypadek choroby i na starość i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austryackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie utworzono własnej kasy emerytalnej, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniającej, względnie przynajmniej takie same obowiązki na spółkę wkładającej, jak kasa rzeczzonego związku.

Owo zaopatrzenie należy tak przeprowadzić, by spółka miała obowiązek zgłaszać w instytucie emerytalnym związku austryackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyjnarjuszów z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyjnarjuszów przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy maszyn, palacze, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiednim ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

C. Spółka obowiązana jest pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania swych kolei do przewozu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf i za opłatą stosownego wynagrodzenia przeprowadzać lub pozwolić przeprowadzać współużywanymi kolejami lub ich częściami tak całe pociągi, jak i pojedyncze wozy.

D. W miejsce przepisów §u 11 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. lutego 1888, Dz. u. p. Nr. 30, które tracą moc obowiązującą, wejść mają następujące postanowienia:

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanych kolei po ich wybudowaniu i otwarciu na nich ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, straci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem czasowego, w § 2 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. lutego 1888. Dz. u. p. Nr. 30, oznaczonego uwolnienia od podatków, w takim razie co do reszty okresu powyższej wolności podatkowej stanowi obliczony w ten sposób średni dochód czysty tych lat pięciu wolną od podatku rentę wykupna. Względem czasu po upływie wolności podatkowej oblicza się rentę wykupna w ten sposób, że od dochodów, wciągniętych do stwierdzenia przecięcia, oblicza się podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej tychże lat i potrąca go z przychodów. Ze względu jednak na to, że stosownie do §u 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do pozostałej reszty dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Gdyby natomiast kolej miała być wykupiona po upływie czasowego, w §ie 2 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. lutego 1888, Dz. u. p. Nr. 30, ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki od podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem i wszelkie inne daniny publiczne uważać należy przy obliczaniu czystych dochodów rocznych za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie co do wszystkich linii kolejowych spółki, względnie nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie co do tych udziałów w dochodach, które przypadają na nie podlegające jeszcze opodatkowaniu linie kolejowe według stosunku długości kolei, względnie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej i potrącić go z przychodów odnośnych lat.

Ze względu jednak na to, że stosownie do §u 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać należy od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć

należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód roczny, w myśl powyższego postanowienia obliczony, płacić się będzie spółce jako wynagrodzenie za wykupione linie kolejowe aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak średni dochód czysty, w myśl postanowień powyższych obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępie 2 i 3 przewidzianego, nie wynosił przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby dorównywała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umarzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za wykupienie linii kolejowych będzie polegało na tem, że państwo wzmiankowaną powyżej kwotę ryczałtową [t. j. wspomniane wyżej oprocentowanie po cztery od sta i kwotę umorzenia] płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie spółce podatek rentowy, od tej renty wykupna przypadający.

6. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższego punktu 5 spółce należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej po cztery od sta na rok przy uwzględnieniu odsetek od odsetek wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępów 2 i 3 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru gotówki lub obligacji długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez wykupienie kolejowych linii spółki i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1 do 6 przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanych linii kolejowych ze wszystkimi do nich należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualne także koleje podjazdowe, własnością spółki będące i przedsiębiorstwa poboczne jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządowem

nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

8. Uchwała rządu, dotycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu w formie deklaracji rządu najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta obejmować będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensji państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1 do 6), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, — ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania — tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

9. Państwu zastrzega się prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, dotyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji, co do wykupna wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

10. Spółka obowiązana jest mieć o to staranie, aby państwo mogło w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracji wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, będzie państwo miało prawo nawet bez jej zezwolenia i bez sądowej interwencji objąć w fizyczne posiadanie oznaczone w deklaracji przedmioty majątkowe.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionych liniach kolejowych na rachunek państwa; od tej chwili przypadają przeto wszystkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu linii kolejowych aż do chwili powyższej.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 8), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych wskutek odkupienia na państwo przechodzących.

Spółka obowiązana jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu od niej potrzebował.

E. Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzą na państwo bez wynagrodzenia oprócz wymienionych w §ie 12, ustępie 1 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. lutego 1888, Dz. u. p. Nr. 30, przedmiotów majątkowych także zapasy skarbowe i kolej podjazdowe, gdyby je spółka posiadała, tudzież poboczne przedsiębiorstwa spółki.

—
Wrba wlr.

206.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. grudnia 1905,

dotyczące utworzenia ekspozytury celnej dla przesyłek pocztowych w Czerniowcach.

W Czerniowcach utworzono ekspozyturę celną głównej komory czerniowieckiej, celem odprawiania przesyłek pocztowych; ekspozytura ta rozpoczęła już swe czynności.

Kosel wlr.